

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

8. Vtrùm hæreticus retineat potestatem jurisdictionis spiritualis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

Objici potest 3. ad valorem usus potestatis Ordinis v. g. circa Sacramenta, requiritur saltem intentio faciendi quod facit Ecclesia: Sacerdos autem hæreticus qui non credit in Ecclesiam, non potest talem intentionem habere: fides enim intentionem dirigit, ut August. dicit contra Iulian. ergo cum in hæretico deficit fides, nõ poterit validè perficere Sacramentum, nec uti potestate Ordinis. Resp. S Thom. ubi supra q. 64. a. 9. ad 1. si, videlicet hæreticus Sacerdos, *patiatur fidei defectum circa ipsum Sacramentum quod exhibet; licet credat per id quod agit exterius nullum sequi interiorem effectum, non tamen ignorat quod Ecclesia Catholica intendit per huiusmodi quæ exterius aguntur, præbet Sacramentum. Vnde non obstante infidelitate, potest intendere facere id quod facit Ecclesia, licet æstimet id nihil esse. Et talis intentio sufficit ad Sacramentum.* Sed de hac difficultate redibit sermo infra tract. de Baptif. art. 2.

ARTICULUS VIII.

Utrum hæreticus retineat potestatem jurisdictionis spiritualis.

Hæretici nominatim excommunicati, & non tolerati ab Ecclesiâ, amittunt jurisdictionem

H. 5

dictionem

ditionem spiritualement, nec validè efficiunt illos actus qui jurisdictionem requirunt. Quod probat. S. Thom. ubi sup 2.2.q.39.a.3. *Potestas jurisdictionis est, qua ex simplici injunctioe hominis confertur, & talis potestas non immobiliter adheret, unde in Schismaticis & hæreticis non manet, unde non possunt nec absolvere, nec excommunicare, nec indulgentias facere, aut aliquid hujusmodi. Quod si fecerint, nihil est actum.*

Dixi & non tolerati, quia licet excommunicati sint, ipso facto quo à fide deficiunt, quamdiu tamen non sunt nominatim excommunicati, seu ut tales denunciati, & consequenter tolerantur ab Ecclesia, non perdunt potestatem jurisdictionis, quam proinde validè exercent. Et hoc in bonum fidelium. Non tamen eandem licitè exercent, quia per excommunicationem omni communicatione, etiam spirituali, privantur; & utrumque conforme est decreto Martini V. cap. ad evitanda scandala uti supra art. 6. retulimus. Quod decretum dudum post mortem S. Thomæ emanavit, & ideo non potuit ejus mentionem facere, & conformiter ad illud resolvere.

Cùm autem hæretici tolerati validè utantur potestate jurisdictionis, licitè possunt alij fideles ab ipsis Sacramenta recipere, secluso tamen scandalo, & periculo perversiois. Et hoc expressè per dictum decretum seu extravag. permittitur his verbis: *Statuitur quòd nemo*
deinceps

deinceps à communione alicujus, in Sacramento-
rum administratione aut receptione, aut aliis qui-
buscumque divinis, prætextu cujuscumque sen-
tentia aut censura Ecclesiastica &c. teneatur
abstinere.

Dices: Alij fideles non possunt recipere ab
excommunicatis, quod ipsi non possunt licitè
conferre, ipsi autem non possunt licitè con-
ferre Sacramenta, cum non possint licitè com-
municare cum aliis fidelibus: quia extravag.
Martini V. nullatenus est in favorem Excom-
municatorum; sed tantum aliorum fidelium.
Ac proinde non est licitum ipsos inducere ad
conferendum Sacramentum v. g. Pœnitentiæ,
quia hoc esset ipsos inducere ad id quod sine
peccato facere non possunt.

Resp. quod licet excommunicatus seipsum
non posset ingerere administrationi Sacramen-
torum sine gravi peccato, rogatus tamen licitè
administrare possit quamdiu non est nomina-
tim denunciatus, uti cum aliis tenet noster Vi-
ctoria Sum. de Excom. 13. Et ratio videtur cla-
ra: quia alioquin frustra Martinus V. conces-
sisset fidelibus quòd possint in administratione
Sacramentorum communicare cum excom-
municatis toleratis, si hi rogati à fidelibus non
possent illa ipsis administrare; alioquin fideles
cooperarentur peccato ipsorum. Licet enim
decretum illud non sit in favorem Excommu-
nicatorum, quia tamen est in favorem aliorum
fidelium, permittitur indirectè ut uti possint

suâ jurisdictione, dum à fidelibus quibus permittitur ab Excommunicatis Sacramenta recipere, ad hoc faciendum inducuntur.

Dices 2. Qui est præcisus ab Ecclesia non potest in Ecclesia habere rationem superioris per jurisdictionem, sed hæretici etiam tolerati præcisi sunt ab Ecclesia, ergo nõ possunt in illa exercere jurisdictionem, maximè spiritualement.

Resp. Determinationem præcisionis quæ est pœna Ecclesiastica, ab ipsa Ecclesia dependere, ergo cum ipsa determinaverit per Martinum V. quòd fideles communicare possint cum excommunicatis toleratis in administratione Sacramentorum, non sunt ita præcisi ut perderint jurisdictionem.

Ex dictis sequitur, quòd circa scandalum & perversiõnis periculum licitè possint fideles confiteri Excommunicato tolerato, & quòd ipse rogatus licitè possit hoc Sacramentum (uti & alia) administrare. Et hoc intelligitur etiam extra casum necessitatis, cum Pontifex nullam circa hoc limitationem apposuerit.

Inquires quid ergo facere debeat excommunicatus toleratus ut audiat confessionem, cum in statu peccati mortalis in nullo casu liceat Sacramenta conferre?

Resp. Conetur se ex statu peccati mortalis liberare per contritionem de peccatis suis, quod etiam facere potest hæreticus Sacerdos si velit, si autem nolit, sibi imputet; fidelis autem
tema

tem petens utitur jure suo, cui potest alter licite satisfacere, si velit.

Nihilominus tamen quando nulla est vera necessitas, contra charitatem ageret qui hæreticum quem scit non administraturum Sacramentum v. g. Pœnitentiæ debitâ dispositione, ipsum ad hoc induceret. Secus tamen si adesset necessitas, aut gravis utilitas, nec ullus alius inveniretur.

Imo in casu necessitatis v. g. in articulo mortis cum nullus alius haberi potest; non tantum est licitum, sed obligantur fideles confiteri excommunicato, etiam denunciato & non tolerato, quia in illo casu nulla est reservatio uti colligitur ex Conc. Trid. sess. 14. c. 7. *in Ecclesiâ Dei custoditum semper fuit, ut nulla sit reservatio in articulo mortis, atque ita omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibusvis peccatis & censuris absolvere possunt.* Et cum Conc. generaliter dicat omnes Sacerdotes nullis exclusis, inter illos etiam Excommunicati denunciati includuntur. Ac proinde in casu articuli mortis, dum alius haberi non poterit, nisi excommunicatus Sacerdos, & ipse tunc habeat potestatem absolvendi, non tantum poterit, sed etiam tenebitur moribundus, conscius sibi peccati mortalis, taliter Excommunicato confiteri.